

ЛІС МИКИТА

НА ПРИЇЗД ХРУЩОВА ДО ОБ'ЄДНАНИХ НАЦІЙ

S.K.O.

Ударяє серце —
Радісне весельце:
Попливе, де мила
"Вийду..." говорила.

Ой плили, плили ми
Крізь незриму й зриму.
— "Це вона!" Пізнала,
Тихо привітала:

— "Добрий день, дідуся."
— "Слава Ісусу — бабусю."

Вибігла із хати
Вранці воду брати.
Глянула: ах, милий!
Соняшник доспілий!

Нахили відерця,
Притули до серця.
Чуєш це тремтіння
Повного насіння?

Ой, пришло до мамі
Милий з рушниками!
Як же не тремтіти,
Соняшнику-цвіте?

Як світ, стара історія, мій світе:
Кружляють ластівки — пора летіти.

— "А я?"
— "Що ж ти? Ось буде сіро й сонно —
Лети, лети! — кра, кра! — стара вороно!"

Ах, як спомни серце мне!
Щиросте, не муч мене!
Хмаро смутку, дай дощу!
Все скажу! Все напишу!

Чорт бери! Беру папір.
Глянув — відвертаю зір
І пишу, за всіх дурний:
— "Я
був
молодий..."

БАБАЯ

В ЛЮДОВИЙ ПОЛЬЩІ

— В нас, — розповідає поляк чехові, — переставили господарство з тяглогового на механізоване, але не комплектно.

— Що це означає?
— Ліквідували коней, а залишили батоги, щоб підганяти трактори.

НА ВСЕ Є СПОСІБ

— Ти чув, що на бруклінській пляжі появилсь акули?

— Пустити б туди мою тещу — всі повтікають!

РІЗНИЦЯ

На однім нашім літніську гість нарікає перед власником:

— Ващ чай чути терпентиною.

— Це не чай, але кава, бо чай у нас чути бензиною.

Організаційний референт асекурації і газета

Недавно читали ми в "Українському Народному Слові" з Пітсбурга, що "для покращення газети рішено прийняти ще одного друкарського складача", ба навіть подано прізвище того складача, спроваджуваного з Нью Йорку. Але, видно, з тим складачем не вийшла справа, бо ось в числі 47 з 4 серпня ц. р. читаємо, що "у зв'язку з тим, Організаційний Референт з рамени Головного Уряду виконує обов'язки відповідального редактора "МНСлова", ухвалено прийняти на постійну працю організатора..." Зате "для заощадження фондів в Адміністрації "МНСлова" вирішено в друкарні лишити лише одного друкаря..."

Виходить, що тижневик "Українське Народне Слово" не має взагалі редактора, бо його чинності виконує організаційний референт, який зате не займається організаційними справами; а ціла друкарня газети складається з одного друкаря. Варта б опатентувати цей неабиякий винахід в 1960 році, що газета може появлятися без редактора і з одним чоловіком в друкарні.

мішель
BOUAY

З французького гумору

ПРИКАЗКИ

Де двоє б'ються, там третій також щось обірве.

Де згода в сімействі, там завжди дідька наднесе.

Здоров'я і хворому не зашкодить.

Партії — це зло велике, єдина партія — найбільше.

Живемо в часах, в яких і крук крукові очі довбає...

☆

Не звикай утертими стежками
Йти за другим сліпо, як у дим,
Бо як стануть пастухи вовками,
Треба вівцям пастися й самим.

Іван Франко.

Тато і син

Це діялось ще в тих часах, коли представником Советів в Об'єднаних Націях був тов. Громико, а менеджером Українського Народного Дому в Нью Йорку пан магістер К-ий. Ото ж, одного разу, дістає він такий телефон:

— Галло, чи то Юкреїнієн Гом?.. Тут говорить поліція. Сарджент Мігай з 5-го Дистрикту.

— Мое поважання, пане Мігай.
— Слухайте, що є з вашими українськими хлопцями?

— А що має з ними бути?
— Чому вони не вийшли на пікет-лайн під Об'єднані Нації? Завжди виходять, як Бог приказав, а нині їх немає. А тут відбувається демонстрація, бо приїхав той лавзі Громико. Є мадяри, словаки, литовці, навіть руські, а українців нема. Що це за порядок? Що трапилось?

Пан магістер був, як то кажуть, застрілений. Забув язика в роті і не знав, що відповісти такому ревному сподвижникові антибольшевицьких виступів із рядів нью-Йоркської поліції. А тому, що сарджент Мігай натискав і домагався відповіді, пан менеджер (він же магістер) заспокоїв його в цей спосіб:

— Бачите, я сам не можу йти пікетувати, бо маю важку роботу в канцелярії; але тут якраз відбувається якийсь засідання наших студентів. Я піду між них і попрошу, щоб на швидку руку zorganizували бригаду і вийшли на пікетування. Окей?

— Окей. Тільки гарі-ап!
— А як же воно буде? Наші хлопці не мають готових табличок з антисоветськими кличками?..

— Не журіться. Ми відберемо таблички від руських і дамо вашим хлопцям! Бааай!
"Бригада" якось нашвидкуруч склеїлась і вийшла під Об'єднані Нації, правда, хіба тільки, щоб "свічки гасити". Ну, але слава не пропала, в газетах стояло, що українці були на маніфестації.

Ввечорі знову телефонує той самий поліцай до п. магістра.

— Гай! Тут сарджент Мігай. Дякую вам, що вислали хлопців на пікет-лайн. Трохи їх було замало, та ми потім прилучили до української групи словаків, то ж вийшла купа хлопа! Бо ви розумієте в чому справа?

— Правду сказати — не дуже...
— Ол-райт, я вам зараз об'ясню. Бачите, я походжу з мішаної слов'янської родини: тато був польський, мама руська, а я почувую себе українцем. Ол-райт. Я тут розпустив у нашому Дистрикті таку пропаганду, що всі українці є проти большевизму, і якби їм дати нагоду, то вони змотлощили б комуну в пух і прах. Ол-райт. Сьогодні я тримаю службу під будинком Об'єднаних Націй. Наводив порядок. Бачу — починається демонстрація! Є різні народи — мадяри, словаки, литовці, а українців немає!.. Тут мої камеради з 5-го Дистрикту вже й кепкують: "Слухай, Сем,

де ж твої антикомуністи-українці? Чому їх не видно на пікет-лайн?" Ну, то я пішов до телефону і закликав вас, щоб рятували честь нашої національної групи. Тепер уже розумієте в чому річ?

— Розумію, — відповів пан магістер і крикнув до трубки: — Хай живе поліція!
І к е р

Великого шуму наробила в Нью Джерзі поїздка власника одного українського похороного заведення до СРСР. Йому не тільки дозволили вільно заїхати, де він хотів, але й завезти туди 300 хусток! Всі заходять в голову, як це сталося!.. На нашу гадку тут справа дуже проста: згаданий погребник поховав за 10 років стільки політичних емігрантів, що йому належить орден Леніна, а не советська віза!

НА ПРЕСОВИЙ ФОНД

С. Процьків — 20 дол., С. Савицький — 7 дол., І. ВАРЕНИЦЯ — 2 дол., В. Макар — 2 дол., М. Заклинський — 2 дол., М. Вацик — 2 дол.

Жертводавцям щиро дякуємо!

ЯК БУДУВАТИ СОЦІЯЛІЗМ

Молодий жидок, мешканець однієї з країн "народної демократії", почав ходити на виклади марксизму - лєнінізму. За якийсь час, битий різними сумнівами, пішов на пораду до рабіна.

— Рабі, — запитав він, — який ваш погляд: чи можна будувати соціялізм в одній країні?

Рабін надумувався хвилинку, а потім відповів:

— Соціялізм в одній країні будувати можна. Але тоді самому треба жити в якійсь іншій країні.

ПЕРЕЛЦИТУВАВ

— Мій тато має стільки грошей, що не знає, що з ними робити.

— А мій тато має стільки грошей, що навіть мама не знає, що з ними робити.

— За мир! Увесь мир мусить бути в наших руках!..

СОРОКА НА ПЛОТІ

— Український Олімпійський Комітет у Римі проявляє велику активність, але ще досі не здобув для України ніодної золотої медалі.

— Проф. Микола Чубатий вийшов на Конгрес Істориків до Штокгольму, а догляд над його курячою фермою доручив проф. Оглоблину.

— Український Спортивний Клуб у Нью Йорку здобув надзвичайний успіх — увійшов до Німецької Оберліги і тепер не знає, що буде там робити...

— В торонтському "Вільному Слові" зміна редакції проявилась головню в тому, що редактори вже не пишуть "норска", тільки медсестра.

— Мистець Любослав Гуцалюк не даром вернувся з Парижу з вусами — йому народився син.

— На Оселі ім. Ольжича в Лігайтоні здвигнуть пам'ятник Яр. Гайвасові — першому революціонерові, що не взяв, а дав 500 доларів на пресфонд мельниківської газети.

— Керівник Американського Комітету Визволення п. А. Сарджент відвідав Союзівку, був на нашому Богослуженні, але з непередришенства таки не висповідався.

РЕВОЛЮЦІЯ В УНРАДІ

— Управа Пластової Оселі в Іст Четем запевнила батьків, що там ніхто не втопить-ся, бо в басейні зрідка буває вода.

— В Клівленді появилась нова наша газета "Соборник", що твердо проводить соборницьку лінію і тому вона така скучна.

З ЛИСТІВ ДО РЕДАКЦІЇ

Дорогий Лисе!

Цей лист був спершу призначений для котрогось з наших великих щодеників — до "Свободи", або "Америки". Але "Америка" якраз тепер широко розписується про успіхи пана професора Чубатого на Історичному Конгресі, а "Свобода" присвячує багато уваги двом визначним політикам сучасности — Тарзанові і Люмумбі, отже в обох цих газетах просто немає місця на листи якогось там Ім'ярека.

Хотів би я Тебе просити, Дорогий Лисе, щоб Ти мені пояснив та й витлумачив, чому існує така різниця між мистецтвом і життям?.. От, наприклад, в "каміксах", на фільмі, а найбільше в телевізії американець завжди виходить героєм, б'є своїх ворогів направо і наліво, аж пір'я з них летить! Ну, в яких чудес героїства і відваги доказують ковбої на телевізії, про те й говорити не приходится! Які з них прекрасні стрільці: підкидає, прошу Тебе, квадра догори і одним пострілом з манькута робить в ньому дірку, точно по самій середині! А Епископ Шін сказав раз на своїй програмі, що герой одного "вестернара", який рекламує пасту до зубів, застрелив упродовж року 17 тисяч "чорних характерів", а йому самому ні волосина з голови не впала!

Так рожево виглядають справи на фільмі і на телевізії. А що показує гола дійсність?.. Я вже не згадую про таку компромітацію, як процес бідного Паверса в Москві, бо Совети все ж таки сила, з якою небезпечно починати атомову війну та й ще перед виборами. Але що діється на чорному континенті, наприклад в Конго?..

МАДЯРИ НА ОЛІМПІЯДІ

Біг навпростець!

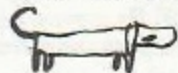
РЕЦЕПТА НА НЕЗАЛЕЖНІСТЬ

Такі собі, вибачай, бумбіля-бумби, з кільцями на носі, нападають без жадної причини на наших льотчиків і б'ють їх без милосердя, а ці бойси ні мру-мру, не стріляють, не боксуються, тільки збирають свої поламані кості й мандрують до шпиталю... А вже, при цій нагоді, дісталось і канадійцям, хоч вони фактично Богу духа винні, бо не служать АЙЗЕНГАВЕРОВІ, тільки королеві. Їх хіба потурбовано "для товариства" американцям...

Тепер поясни мені, Лисе Микитовичу, чому воно так є і що це, властиво, робитися?.. Бо хоч я не рідний, а прибраний син цієї країни, то мене серце болить і лице лупається від сорому за неї, коли читаю в пресі, чи слухаю на радіо про те, що діється в Африці. Де ж той непереможений Енкі, де герої "вестернерів" з телевізії, де славні ковбої, що прострілюють кводри в повітря?! Може б так їх послати на чорний континент, щоб рятували ситуацію, коли вже летунство не може дати собі ради?

Порадь мені, Дорогий Лисе, що робити, бо вже і мій синок, 8-літній пацан, перестає вірити в мальованих на картунах героїв, а мене самого зовсім відвернуло від ковбойських фільмів!

Ім'ярек.

У ГАНТЕРІ

Один гість з Торонта питається Кобзяра:

— Чим ви годуєте вашого Бровка? Даєте йому "догфут"?

— Ні, мій Бровко не хоче їсти "догфуту".

— Зовсім не дивуюся, бо я теж не їв би...

СОВЕТСЬКА ДІЯЛЕКТИКА

Що таке советська діялектика?

Пояснити не легко, краще ми наведемо вам один приклад, до речі, як нас заперили, правдивий.

У буфеті Об'єднаних Націй сиділи за перекусною американський делегат і советський. Америкаському делегатові впав хліб на підлогу.

— Хліб завжди мусить упасти маслом до підлогу. Як це ваша советська наука пояснює? — питається американець советчика.

— Це тільки капіталістичний "предразсудок". У нас хліб падає, як ми захочемо.

— Це неможливо.

— Я вас переконаю. Помастіть хліб, я кину на підлогу, і він упаде догори маслом. Посмарував американець шматок хліба маслом, подав советчикові, а цей кинув на підлогу.

Хліб упав маслом до підлоги.

— Ага! — каже американець. — Чи не моя правда?

— Ні, відповідає самопевно советчик, — правда моя, бо ви не з тої сторони хліб посмарували.

— Помалдоймося на-чорно, то може дістанемо державну незалежність!..

— Чого коти втікають?
— Хрущов має приїхати!..

Львівська Фогема

МАРІЯ ДОЛЬНИЦЬКА У ЛЬВОВІ

До Львова приїхала відома мисткині Марія Дольницька. Як спеціалістка в мистецькій емалії, шукала якогось замовлення в наших львівських церквах, але, як звичайно, наші не дуже довіряли власним мистцям, і Дольницька, не знайшовши для себе нічого, поїхала назад за кордон.

По якомусь часі вибрався до Відня канонік Куницький ще з двома достойниками, щоб там замовити нову оправу для євангелія. Зайшли до відповідної крамниці і питаються про можливості золотої оправы і емалії. Власник крамниці поінформував наших достойників, що він сам оправою не займається, але може їм дати адресу одного найкращого і самотнього у Відні спеціаліста.

Пошукав у шуфляді і подав їм візитівку мистця. Яке ж здивування було наших достойників, коли прочитали на візитівці:

"Марія Дольницька" і т. д.

Д-Р В. СТАРОСОЛЬСЬКИЙ

Д-р В. Старосольський, оборонець в політичних процесах, один із найвизначніших членів львівської палести, науковець, політик і публіцист залюбки приставав з львівською богемою і сам мав чимало "богемістичних" привичок.

Дуже часто пізно вночі можна було його застати в каварні, де сидів пишучи щось і попиваючи чорну каву.

— Пане меценасе, хіба це здорово сидіти до такої пізньої пори в задимленій каварні? — сказав раз до нього один із стачечних приятелів.

— Ви розумний чоловік, пане колего, а таке дурне говорите! Хіба не читаете статистики? — відповів Старосольський.

— Якої статистики?

— Ото ж, видите, статистика вказує, що найбільше людей умирає якраз дома, а найменше в каварні.

Одною з його численних привичок було те, що завжди спізнявся на засідання. Приятелі дорікали йому, і він приобіцяв прийти на наступне засідання на час. Дійсно прийшов, не лише на час, але на цілу годину завчасно. Чекає годину, дві, але ніхто більше не приходив.

— Що могло статися, що ніхто дотепер не прийшов?

— А хто мав прийти? — дивується присутній урядовець установи.

— Та ж сьогодні засідання.

— Яке?

— Наукової секції.

— Засідання наукової секції відбулося зчора, у вівторок, а сьогодні є середа.

— Середа?

— Середа, пане меценасе!

Старосольський покрутив головою:

— Ото! Раз прийшов я на засідання на годину заскоро, але рівночасно спізнився на цілих 24 години.

"Приватним шляхом"

У Філадельфійській "Америки" з 3 серпня ц. р. читаємо:

"Про участь українців в Євхаристичному Конгресі у Мюнхені ще немає точніших відомостей. Приватним шляхом ми довідалися, що участь українців з різних країн Європи, Америки, Австралії та інших континентів значна..."

Редакція "Америки", як відомо, поміщується у Філадельфії на вулиці Френкліна, якраз навпроти будинку Митрополичої консисторії, — тільки переступити вузьку вулицю. Звідкіля ж можна в такій справі дістати краші — цілком не приватні, але найбільш офіційні — інформації?! Але, видно, фраза про "приватний шлях" — більш інтригує.

60 років наукової праці проф. Кубійовича

У "Вільному Слові" з 6 серпня ц. р. у редакційній примітці до статті "До ювілею проф. В. Кубійовича" читаємо буквально: "...В м. червні найближчі його друзі відзначили його 60-ліття плідного наукового життя..."

Проф. В. Кубійович народився в 1900-му році. Значить, ще при материній груді почав "плідно науково працювати". Шкода, що Редакція "В.С." не виявила, чи проф. Кубійович займався в своїх немовлячих роках ранше фізичною географією чи статистикою.

ЛИСЯЧИЙ КОМЕНТАР

"Свобода" ч. 147 в рубриці "Голоси Читачів" друкує листа голови ЗУАДКомітету, д-ра Володимира Галана:

"У справі Фонду Наглої Потреби"

В залученні чек на \$100. — як даток на Фонд Наглої Потреби. Цей даток — це рівночасно зворот 100 карбованців, які я одержав від Української Центральної Ради в Києві в 1917 р. для уможливлення втечі з російського полону.

Д-р В. Галан"

Це дуже гарно, Віпане Докторе, але де проценти від тієї суми за 43 роки часу?.. Ви ж тепер директор банку і добре визнаєтеся на цих справах!

Перед Ювілейним Святом Українського Робітничого Союзу під Народним Домом у Нью Йорку появилася афіша такого змісту: "З нагоди 50-річчя УРСОюзу на Оселі в Глен Спей буде вислана символічна могила-пам'ятник..."

Такого мабуть ще не бувало на цій вільній землі, щоб золотий ювілей установи відзначати сипанням могили... Чи це добрий, чи поганий знак — не знаємо.

Пан Заклинський вже готовий До осіннього сезону: Лиш зайдіть до "Діядему" Чуда знайдете у ньому!

Знана в Метрополії українська галантерейна крамниця і робітня елегантного жіночого й чоловічого одягу "ДІАДЕМ", Володимира Заклинського, запрошує Вас відвідати її сьогодні.

Вхід побіч Народного Дому в Нью Йорку, "DIADEM", 142 Second Ave, NY City.

ШКОЛА ПОЧИНАЄТЬСЯ

— Краще обійдімо цей будинок... То публічна школа!

Чесна Еліто!

Лег я собі на Здіврові під смереку, пасу си черево, а изза корчів чую таку бесіду:

— Проше, моя пані, чи сте чули проше, жи пані Кацабова, моя пані, має всьо поширене, пані.

— Агі, пані! Така молода, проше пані!..

— Та тото, моя пані, колінарія в неї така, як у старої баби, проше пані.

— Пані, за еку колінарію пані согорет, проше пані?

— Або пані не знають, пані? Тота, жи йде від гаргерії до комори.

— Екої комори, пані?

— Серцивої, моя пані.

— Агі, пані-пані!

— Через тото, пані, має тиснене, моя пані.

— Пані! На тиснене, то найліпше пити сливковий джус, пані.

— А пані за еке тиснене на увазі мають, моя пані.

— У долку, пані.

— Перепрашею, пані, але я про тиснене крови, моя пані.

— У жилах, пані?

— Абсолютно так, моя пані.

— То єї брали хйба на риндген, пані?

— Пані си помилют, бо риндген у цесім випадку нич не вікаже, моя пані. Тут, пані, тра енджері стосувані, пані, аби пані знали.

— Мають пані рацію! Берут, пані, на картограф.

— Електіокартіограф, пані.

— Таке тиснене, проше пані, може тик бути від роматизму, пані.

— Або від артритизму.

— Ек, проше пані, у крови є забогата холесеролю, пані.

— Найліпше, пані, вистерігаті ся кальоріїв, проше пані.

— Ой, пані, то добре, пані, вам вогорити, пані-пані.

— Не медикомевдуйте, пані, я вам поражду зелені пільси, моя пані, жи до тик не пів пані не буде, проше пані.

— Декую, пані, стосува- лам, але дуже си гази зби- рают, пані, і не могу, моя пані.

— Гази легко віперти, па-

ні. На тото є жовті пільси, аби пані знали.

— Най пані кажут, шо хтєт, а такой, пані, сливко- вий джус найліпший, моя па- ні, проше пані-пані.

Слухаю я тоту бесіду і меркую си: певно екійс дох- торський ізїзд відбуває си ниніка на Здіврові, жи я не прочитав ув оголошені. Ві- дав дохторки відлучили си від ізїзду у сенцію і радєт екстра свої дохторскі спра- ви. Або дохтори забогато си пива у столді напили, а дохторки від них утїкли, аби у холодочку науков сирийоз- но си займаті.

Скортїло мя на них поди- вити си, том підвів си из травн і зазираю поза корч. А там сидєт — угадайте — хто?

Єдна — моя жона Параці, друга — моя кума мизис Ев- доха, а третя — мизис Фесі, члонкині из Золотого Крєста.

Так си тото в Гамериці по- віщувало ружної мидицини, жи по бесіді я єх за дохто- рок взєв.

Де то єдна из другов зна- ла у Краю за екус холеси- ролю або колінарію!

Ек крїстєннє умирає, то навит не знає на шо. Ек був простий хлоп, то казали, жи вмер "на середнну", а ек пан, то на сухоти, ек го хляк при бюрку несподівано не трафив.

Нарід жив у несвідомости, биз Самопомочи і биз ринд- гєна, тай навит не знає, жи такі ружні хороби на свікі истнуют.

Зице Зозула

"THE FOX"
Editor Edward Kozak
Address: "The Fox"
4921 Larkins
Detroit 10, Michigan
Tel.: VI 2-7476

"Вільне Слово" має нових редакторів. Рівень газети не- самовито піднісся. Ось вирі- зок з Ч. 33, із статті "Поці- лунок і поличник":

славна го- ливудська кінозірка Джейн Менсфілд, що її, поруч Мер- лин Монро, вся американ- ська прєса чомусь називає незрозумілим військовим титулом sex-cannon (по-укра- їнському шєстизарядна гар- мата?).

А як буде по-англійськи "шєстизарядовий анальфа- бет"?

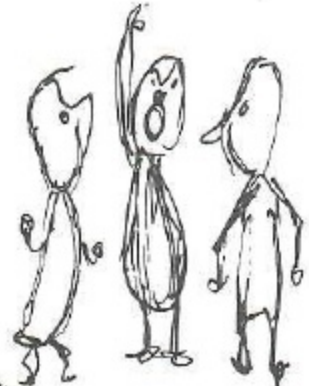

— Ви читали, що ті некультурні конгіїці роблять?

— Не кажеться конгіїці, але конголівці.

— Не конголівці, але конголезїїці.

— Конголівці!!!

— Конгіїці!

КОНГОУКРАЇНЦІ

ШКОЛА НАЦІОНАЛІСТИЧНОГО
ВИХОВАННЯ
ООЧСУ

ПРОФЕСОР ВІДХОДИТЬ...

— Досі був клопіт з Вовчуком, тепер
зачнеється клопіт без Вовчука...